

عنوان مقاله:

بایوژئومورفولوژی: ارتباط بین سیستم های ژئومورفولوژیک، اکولوژیک و بیولوژیک در مقیاس زمان و مکان

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی ژئومورفولوژی، کارکردها و ضرورتها (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 4

نویسنده:

ندا محسنی - استادیار ژئومورفولوژی، گروه جغرافیا، دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

از دهه ۱۹۷۰ تمرکز گسترده ای در تحقیقات بایوژئومورفولوژی اتفاق افتاده است که ارتباط پیچیده بین سیستم های ژئومورفولوژیک، اکولوژیک و بیولوژیک را در گستره وسیعی از مقیاس های مکانی و زمانی در نظر می گیرد. مروری بر پژوهش های انجام شده در طول این دوره رشد گسترده بایوژئومورفولوژی را در طی این سال ها نشان می دهد. بطوریکه در طول دهه ها تحولات چشمگیری در بسیاری از جنبه های کاربردی، روش شناسی، نظری و موضوعی در این حوزه دیده شده است. پیشرفت های نظری در این حوزه عمدتاً متأثر از پاسخ به چند پرسش اساسی حاصل شده است: چگونه سیستم های اکولوژیک و ژئومورفیک تعامل متقابل با یکدیگر دارند؟ چگونه بایودایورسیتی نقش مهمی در تحول چشم اندازها ایفا می کند؟ بالعکس، چگونه دینامیک چشم اندازها می تواند بایودایورسیتی را تحت تاثیر قرار دهد؟ مروری بر پیشرفت ها در عرصه متدولوژی بایوژئومورفولوژی مهر تأییدی بر اهمیت پایش میدانی و افزایش رویکردهای مدل سازی و تحقیقات تجربی می باشد. از لحاظ موضوعی، پیشرفت های برجسته ای در افزایش موضوعات مرتبط با تعامل بایوژئومورفیک پیچیده در محیط های رسوبی ساحلی و سیستم های رودخانه ای دیده می شود. قطعاً تغییرپذیری در ویژگی های اکولوژیک و سیر دینامیک و تحول چشم اندازها زمینه ساز ظهور چالش هایی برای کاربرد بایوژئومورفولوژی در مدیریت و حفاظت محیطی می گردد. مقاله حاضر به ارائه کلیدی ترین موضوعات در این حوزه پرداخته است که می تواند اساسی برای توسعه اثرگذارترین تحقیقات بین رشته ای در حوزه بایوژئومورفولوژی باشد.

کلمات کلیدی:

بایوژئومورفولوژی، مهندسی اکوسیستم، اکوژئومورفولوژی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1382400>

